

Arrest

nr. 110 165 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II en X / II

In zake: 1. X -
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-S. VAN BRUSSELT, die *loco* advocaat W. BOLLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kushtia (Bangladesh). Sinds 2002 zou u lid zijn van de 'Jubo Dal', de jongerenafdeling van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). Sinds 2006 zou u de functie van 'organising secretary' hebben

verkregen voor de partij op lokaal vlak. Op 13 november 2010 zou er een bijeenkomst hebben plaatsgevonden van de 'Awami-League' in Dalatpur. Tijdens deze bijeenkomst zou er een ontploffing geweest zijn waarbij drie leden van de 'Awami-League' zouden zijn omgekomen. U was op dat moment in Dhaka goederen aan het kopen voor uw winkel. Op 15 november 2010 zou uw echtgenote u gebeld hebben en u geïnformeerd hebben dat u werd gezocht door de politie. Er zou een rechtszaak zijn ingediend tegen u onder de 'explosion act'. Er zou ook een tweede rechtszaak zijn opgestart tegen u wegens moord. U zou besloten hebben niet meer terug te keren naar uw dorp. Op 25 november 2010 zou uw winkel geplunderd zijn en werd uw huis vernield. Op 26 november 2010 zou uw echtgenote samen met uw vader u komen vervoegen zijn in Dhaka. Op 13 december 2011 zou u samen met uw echtgenote Bangladesh hebben verlaten. Per vrachtwagen zouden jullie naar India gereisd zijn. Vanuit India zouden jullie een schip genomen hebben. Na 20 of 22 dagen zouden jullie van schip hebben gewisseld. Jullie zouden aangekomen zijn in Italië. Vanuit Italië zouden jullie per auto naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan samen met uw echtgenote S. A. (O.V. nummer 6.950.966) op 31 januari 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een fotokopie van uw geboorteakte, een fotokopie van de geboorteakte van uw echtgenote, een fotokopie van de 'voter's identity card' van uw echtgenote, een fotokopie van een brief van de "BNP" en een fotokopie van een brief van de 'union'.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency ("UKBA"), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie document 1, blauwe map), blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Bengaals paspoort. U hebt met dit paspoort een visum aangevraagd (en ook verkregen) voor het Verenigd Koninkrijk ("VK").

Vooreerst hebt u deze informatie bij uw asielaanvraag en in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België bij de "DVZ" immers dat u nooit in bezit bent geweest van een paspoort en dat u nooit elders in de Europese Unie ("EU") verbleef of in het bezit was van visa of verblijven in andere lidstaten van de "EU" (zie verklaring "DVZ", punt 1-24).

Pas toen het CGVS u vragen stelde over uw verblijfplaatsen in Bangladesh, gaf u aan dat u van 1 november 2009 tot 6 november 2010 in het "VK" hebt verbleven. U zou wel teruggekeerd zijn naar Bangladesh op 6 november 2010 en vervolgens opnieuw Bangladesh hebben verlaten voor het "VK" op 28 november 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.3). U zou vanuit het "VK" naar België zijn gekomen in januari 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw echtgenote zou tevens in het "VK" hebben verbleven en met u meegegaan zijn naar Bangladesh om vervolgens samen met u opnieuw naar het "VK" te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.4). U zou gelogen hebben omdat u misleid werd door anderen en bang was om teruggestuurd te worden (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is geen afdoende reden aangezien u zelf verantwoordelijk bent voor de afgelegde verklaringen. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden.

U verklaarde uiteindelijk ten aanzien van het CGVS dat u terug ging naar Bangladesh voor een bezoek samen met uw echtgenote. In deze twee weken zou u problemen hebben gekend, waardoor u terug zou gegaan zijn naar het "VK" samen met uw echtgenote (zie gehoorverslag CGVS p.3). Op 13 november 2010 zou er een bomexplosie hebben plaatsgevonden op een meeting van de 'Awami-League'. U zou valselyk beschuldigd zijn in twee rechtszaken met betrekking tot moord en een bomexplosie (zie gehoorverslag CGVS p.8 en volgende). Omwille van volgende redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ten eerste legde u en uw echtgenote geen enkel document of ander begin van bewijs voor waaruit uw terugkeer naar Bangladesh zou kunnen blijken. De paspoorten waarmee u en uw echtgenote terugkeerden naar Bangladesh zouden zijn afgenomen door een smokkelaar toen u van het 'VK' naar België reisde (zie gehoorverslag CGVS p.5). Deze uitleg is een stereotiep antwoord en kan niet overtuigen. Overigens legde u en uw echtgenote ook geen andere documenten neer zoals vliegtuigtickets, boardingspasses of bagagelabels waaruit uw terugkeer naar Bangladesh op 6 november 2010 of uw terugkeer naar het "VK" op 28 november 2010 zou kunnen blijken. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat verklaarde dat u Bangladesh op 28 november 2010 met uw eigen paspoort zou hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.3). Het lijkt weinig geloofwaardig dat u Bangladesh probeerde te verlaten gebruik makende van uw eigen identiteitsgegevens indien u werkelijk door de Bengaalse autoriteiten zou worden gezocht (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). U gaf aan dat u de immigratieofficier zou hebben omgekocht maar dit is een blote bewering die u niet kan staven (zie gehoorverslag CGVS p.10). Aldus kan u niet aantonen dat u zich in Bangladesh bevond ten tijde van uw beweerdde problemen, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen reeds op de helling komen te staan.

Ten tweede hecht het CGVS geen geloof aan uw beweerd lidmaatschap van de "BNP". Zo bleef u vaag en algemeen over de politieke standpunten van de "BNP". U kon op deze open vraag enkel antwoorden dat de partij de democratie wil invoeren en de educatie, de landbouw en industriële sector wil ontwikkelen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd hoe dit verschilt van andere politieke partijen in Bangladesh, stelde u eerst dat het CGVS dit weet en de situatie kent in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uiteindelijk geeft u aan dat de 'Awami-League' in theorie de democratie wil installeren maar in praktijk dit niet doet (zie gehoorverslag CGVS p.6). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. Er kan en mag verwacht worden gezien uw voorgehouden functie en activiteiten dat u dit uitgebreid kan duiden (zie gehoorverslag CGVS p.6). U stelde tijdens het gehoor bij het CGVS dat u lid werd van de "BNP" in 1999 (zie gehoorverslag CGVS p.6). Bij de "DVZ" gaf u echter aan dat u in 2002 lid werd van de "BNP" (zie vragenlijst CGVS, punt 3.3, p.3). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u pas sinds 2002 actief lid werd, wat niet kan overtuigen. Overigens gaf u aan dat u de functie verkreeg van 'organising secretary', dit terwijl uw echtgenote aangaf dat u de functie van 'publicity secretary' uitoefende (zie gehoorverslag CGVS p.6 en gehoorverslag CGVS SIDDQUA Ayesha O.V. nummer 6.950.96 p.5). Dit is een wezenlijk verschil en het is merkwaardig dat uw echtgenote niet zou weten welke functie u precies had. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw politieke activiteiten. De brief van de "BNP" kan deze appreciatie niet wijzigen aangezien documenten moeten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dit geval niet zo was (zie document 4, groene map). Bovendien betreft het slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde zeer gering is. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw politieke activiteiten, ondermijnt dit reeds uw bewering dat u omwille van uw politiek engagement zou zijn aangeklaagd (zie gehoorverslag CGVS p.9).

Ten derde hecht het CGVS geen geloof aan de beweerdde rechtszaken. Het CGVS stelde vast dat u een aantal elementen over beide rechtszaken kon aangeven zoals toonaangevende figuren die betrokken zijn bij beide rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Echter kon u weinig aanbrengen over recente ontwikkelingen zoals de huidige stand van zaken, wanneer de laatste hoorzitting plaatsvond, welke documenten werden uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.9 en 10). Het is opvallend dat u zo weinig weet over de ontwikkelingen in beide rechtszaken. U hebt immers nog recent contact met uw schoonbroer die in contact zou staan met een advocaat die uw zaken behartigt (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.8). U hebt zelf nooit contact gehad met uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.8). Daarenboven hebt u vanuit het 'VK' ook nooit getracht om informatie in te winnen over beide rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit alles wijst op een geringe interesse in de rechtszaken. U legde van beide rechtszaken ook geen enkel document neer. Zodoende is het CGVS niet bij machte om na te gaan of de gegevens die u aanreikte wel overeenstemmen met de elementen in de documenten. Het is opvallend dat u wel in staat was om andere documenten te verzamelen, maar belangrijke documenten aangaande beide rechtszaken niet aanbracht. U stelde dat uw schoonbroer niet

in staat was om documenten betreffende de rechtszaken te verzamelen omdat hij geen toegang kreeg tot het politiekantoor (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dit kan niet overtuigen aangezien u een advocaat hebt in Bangladesh die weliswaar enkel in contact staat met uw schoonbroer, maar die zoals blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan uw dossier wel degelijke documenten zou kunnen opvragen voor u (zie document 3, blauwe map). U legde ook geen enkel document neer aangaande de aanleiding van de rechtszaken (aanval op een meeting). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde rechtszaken wegens een gebrek aan interesse en documenten. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de andere beweerde feiten zoals de vernieling van uw woning.

Ten vierde blijkt uit uw verklaringen dat u in het "VK" nooit asiel hebt aangevraagd hoewel u hiertoe wel de kans had gezien uw langdurige verblijf in het Verenigd Koninkrijk (zie gehoorverslag CGVS p.4). Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat het 'VK' geen asiel zou accepteren omdat u met een studentenvisum naar het 'VK' was gereisd en een advocaat in het 'VK' u had aangeraden in een ander land asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is echter geen afdoende reden aangezien het Verenigd Koninkrijk gebonden is aan de kwalificatierichtlijn en dus bescherming moet bieden aan zij die dit nodig hebben. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u na uw beweerde problemen in Bangladesh naar het 'VK' terugkeerde, in het 'VK' geen asiel aanvroeg en nadien pas in België een asielaanvraag hebt ingediend, terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk gezien een langdurig verblijf is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De documenten ter staving van uw identiteit en die van uw echtgenote kunnen aanvaard worden aangezien uw identiteit, en de identiteit van uw echtgenote hier niet ter discussie staan (zie document 1, 2 en 3, groene map). Het document van de union (zie document 5, groene map) is geenszins een bewijs van de beweerde problemen gezien het een verklaring van derden betreft. Daarenboven is het slechts een fotokopie waaraan weinig waarde kan gehecht worden. Bovendien moeten documenten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van verzoekster:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kushtia (Bangladesh). Sinds 2002 zou uw echtgenoot H. M. B. (O.V. nummer 6.950.966) lid zijn van de 'Jubo Dal', de jongerenafdeling van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). Sinds 2006 zou hij de functie van 'organising secretary' hebben verkregen voor de partij op lokaal vlak. Op 13 november 2010 zou er een bijeenkomst hebben plaatsgevonden van de 'Awami-League' in Dalatpur. Tijdens deze bijeenkomst zou er een ontploffing geweest zijn waarbij drie leden van de 'Awami-League' zouden zijn omgekomen. Uw echtgenoot zou op dat moment in Dhaka goederen aan het kopen geweest zijn voor zijn winkel. Op 15 november 2010 zou u uw echtgenoot gebeld hebben en hem geïnformeerd hebben dat hij werd gezocht door de politie. Er zou een rechtszaak zijn ingediend tegen uw echtgenoot onder de

'explosion act'. Er zou ook een tweede rechtszaak zijn opgestart tegen uw echtgenoot wegens moord. Uw echtgenoot zou besloten hebben niet meer terug te keren naar uw dorp. Op 25 november 2010 zou de winkel geplunderd zijn en werd uw huis vernield. Op 26 november 2010 zou u samen met uw schoonvader uw echtgenoot gaan vervoegen zijn in Dhaka. Op 13 december 2011 zou u samen met uw echtgenoot Bangladesh hebben verlaten. Per vrachtwagen zouden jullie naar India gereisd zijn. Vanuit India zouden jullie een schip genomen hebben. Na 20 of 22 dagen zouden jullie van schip hebben gewisseld. Jullie zouden aangekomen zijn in Italië. Vanuit Italië zouden jullie per auto naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan samen met uw echtgenoot HOSSAIN Mohammed Billal (O.V. nummer 6.950.966) op 31 januari 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde uw echtgenote volgende documenten voor: een fotokopie van uw geboorteakte, een fotokopie van de geboorteakte van uw echtgenoot, een fotokopie van de 'voter's identity card' van u, een fotokopie van een brief van de "BNP" en een fotokopie van een brief van de 'union'.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Zo stelde u tijdens het gehoor bij het CGVS dat u Bangladesh reeds zou hebben verlaten op 22 september 2010 met uw eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.3). U zou samen met uw echtgenoot teruggekeerd zijn naar Bangladesh op 6 november 2010. Uw echtgenoot zou tijdens dit verblijf problemen hebben gekend waardoor jullie samen op 28 november 2010 opnieuw naar het "VK" zijn gereisd en vanuit het "VK" naar België zijn gekomen in januari 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.3).

U hebt deze informatie bij uw asielaanvraag en in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België bij de "DVZ" immers dat u nooit in bezit bent geweest van een paspoort en dat u nooit elders in de Europese Unie ("EU") verbleef of in het bezit was van visa of verblijven in andere lidstaten van de "EU" (zie verklaring "DVZ", punt 1-24). U verklaarde te hebben gelogen omdat u en uw echtgenoot misleid werden en u vreesde terug gestuurd te worden (zie gehoorverslag CGVS p.3). Dit is geen afdoende reden aangezien u zelf verantwoordelijk bent voor de afgelegde verklaringen. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat uw echtgenoot tevens ook een verblijf in het "VK" en het hebben van een paspoort heeft verzwegen. Daarvoor verwijst het CGVS naar de beslissing van uw echtgenoot H. M. B. (O.V. nummer 6.950.966).

Verder blijkt uit uw asielrelaas dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven ingeroepen door uw echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gezien er ten aanzien van uw echtgenoot H. M. B. (O.V. nummer 6.950.966) een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofd niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiaire Bescherming.

Uw echtgenoot H. M. B. (O.V. nummer 6.950.966) zijn beslissing luidt als volgt:

“...”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Gezien beide bestreden beslissingen op dezelfde motieven steunen, waartegen verzoekers hetzelfde middel hebben aangevoerd, is het aangewezen om beide beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten teneinde een goede rechtsbedeling te verzekeren.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende en brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partijen vatten hun betoog aan met het toelichten van enkele elementen.

Wat de medewerkingsplicht betreft, werpen de verzoekende partijen op dat verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken geen verklaring heeft afgelegd betreffende een visumaanvraag in het Verenigd Koninkrijk, maar heeft wel tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal een omstandige verklaring afgelegd betreffende het verblijf in het Verenigd Koninkrijk, zodoende dat er voldoende informatie verschaft werd teneinde de feitelijke verblijfssituatie van verzoeker binnen de Europese Unie na te gaan. Het verzwijgen van deze informatie was ingegeven door de misleiding door anderen en omdat hij bang was om teruggestuurd te worden.

De verzoekende partijen menen verder dat het intentionele karakter bij het misleiden van de asielinstanties niet werd aangetoond en dat het louter verzwijgen van informatie geen intentie bewijst.

Daarenboven menen de verzoekende partijen dat zij omstandig uiteen hebben gezet dat verzoeker via een studentenvisum naar het Verenigd Koninkrijk was afgereisd en wat de redenen waren waarom hij er geen asiel aanvraagde.

De Raad is van mening dat van de verzoeker mag verwacht worden dat hij coherente, overtuigende en aannemelijke verklaringen aflegt. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat hij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van een asielaanvraag (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). De argumentatie van verzoekende partijen overtuigt de Raad niet, daar de beweerdde, maar niet aangetoonde misleiding en de angst om teruggestuurd te worden loutere beweringen betreffen.

Voorts wijst de Raad er op dat het Commissariaat-generaal niet moet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006). De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de verzoekers. De commissaris-generaal diende derhalve helemaal niet het intentionele karakter aan te tonen. De beginselen van het strafrecht, *in casu* "*praesumptio innocentiae*" vinden in deze procedure geen toepassing.

In zoverre dat verzoekers aanhalen dat verzoeker een studentenvisum had voor het Verenigd Koninkrijk, faalt hun argument daar er geen hinderpaal was om een asielaanvraag in te dienen.

De Raad handhaaft het motief van de bestreden beslissing: *"Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency ("UKBA"), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie document 1, blauwe map), blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Bengaals paspoort. U hebt met dit paspoort een visum aangevraagd (en ook verkregen) voor het Verenigd Koninkrijk ("VK").*

Vooreerst hebt u deze informatie bij uw asielaanvraag en in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België bij de "DVZ" immers dat u nooit in bezit bent geweest van een paspoort en dat u nooit elders in de Europese Unie ("EU") verbleef of in het bezit was van visa of verblijven in andere lidstaten van de "EU" (zie verklaring "DVZ", punt 1-24).

Pas toen het CGVS u vragen stelde over uw verblijfplaatsen in Bangladesh, gaf u aan dat u van 1 november 2009 tot 6 november 2010 in het "VK" hebt verbleven. U zou wel teruggekeerd zijn naar Bangladesh op 6 november 2010 en vervolgens opnieuw Bangladesh hebben verlaten voor het "VK" op 28 november 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.3). U zou vanuit het "VK" naar België zijn gekomen in januari 2012 (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw echtgenote zou tevens in het "VK" hebben verbleven en met u meegegaan zijn naar Bangladesh om vervolgens samen met u opnieuw naar het "VK" te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.4). U zou gelogen hebben omdat u misleid werd door anderen en bang was om teruggestuurd te worden (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is geen afdoende reden aangezien u zelf verantwoordelijk bent voor de afgelegde verklaringen. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden."

Daarnaast beweren de verzoekende partijen aangaande het politieke profiel van verzoeker dat verzoeker tijdens zijn verhoor op DVZ een andere datum van aanvang van lidmaatschap gaf dan bij het gehoor op het commissariaat-generaal, omdat hij zich vergiste. Het is een loutere materiële vergissing zonder dat er enig belang aan kan worden gehecht. Verder stellen zij dat er geen wezenlijk verschil is tussen de activiteiten uitgeoefend door een '*organising secretary*' en een '*publicity secretary*', omdat aan de activiteiten die georganiseerd worden ook de nodige publiciteit dient te worden gegeven, die verzoeker dan ook beide realiseerde.

Verzoeker ontkent voorts dat hij niet kon antwoorden op de open vragen inzake “BNP”, zijn engagement dateert immers al van 2002. Tijdens het interview is niet meer aangedrongen op meer informatie of kennis in hoofde van verzoeker, zodat hem niet kan verweten worden in algemene bewoordingen gezegd te hebben waarvoor “BNP” staat.

Vooreerst wijst de Raad er op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Waar de verzoekende partijen stellen dat *“de activiteiten die georganiseerd worden ook de nodige publiciteit dient te worden gegeven, die verzoeker dan ook beide realiseerde”*, is de Raad van oordeel dat verzoekers hiermee de vaststellingen uit de bestreden beslissing niet weerleggen op concrete wijze. Aangaande zijn politiek profiel blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker zijn asielmotieven heeft gebaseerd op zijn sympathieën voor een oppositiepartij. De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoeker stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden, rekening houdend met de persoon, zijn opleiding en concrete activiteiten voor de partij, maar dat verzoekster in deze niet overtuigt.

Zij blijven steken in losse beweringen, zonder deze op aannemelijke wijze aan te tonen. Dat verzoekers engagement al sinds 2002 bestaat, is geen *in concreto* weerlegging van de vaststellingen inzake de niet-aannemelijkheid van verzoekers politieke profiel. Het is een loutere herhaling van verzoekers verklaringen en geen afdoende verweer.

Daarenboven wijst de Raad er opnieuw op dat de bewijslast in de eerste plaats bij verzoekers ligt. Tevens blijkt uit het gehoorverslag dat de *protection officer* meermaals concrete vragen stelde waarbij men duidelijk naar de politieke standpunten van “BNP” vroeg en de verschillen met de andere partijen (gehoorverslag verzoeker, p. 6-7).

De argumentatie van verzoekers overtuigt niet. De bestreden beslissing stelde dan ook terecht het volgende vast: *“het CGVS hecht geen geloof aan uw beweerd lidmaatschap van de “BNP”. Zo bleef u vaag en algemeen over de politieke standpunten van de “BNP”. U kon op deze open vraag enkel antwoorden dat de partij de democratie wil invoeren en de educatie, de landbouw en industriële sector wil ontwikkelen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd hoe dit verschilt van andere politieke partijen in Bangladesh, stelde u eerst dat het CGVS dit weet en de situatie kent in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uiteindelijk geeft u aan dat de ‘Awami-League’ in theorie de democratie wil installeren maar in praktijk dit niet doet (zie gehoorverslag CGVS p.6). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. Er kan en mag verwacht worden gezien uw voorgehouden functie en activiteiten dat u dit uitgebreid kan duiden (zie gehoorverslag CGVS p.6). U stelde tijdens het gehoor bij het CGVS dat u lid werd van de “BNP” in 1999 (zie gehoorverslag CGVS p.6). Bij de “DVZ” gaf u echter aan dat u in 2002 lid werd van de “BNP” (zie vragenlijst CGVS, punt 3.3, p.3). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u pas sinds 2002 actief lid werd, wat niet kan overtuigen. Overigens gaf u aan dat u de functie verkreeg van ‘organising secretary’, dit terwijl uw echtgenote aangaf dat u de functie van ‘publicity secretary’ uitoefende (zie gehoorverslag CGVS p.6 en gehoorverslag CGVS SIDDQUA Ayesha O.V. nummer 6.950.96 p.5). Dit is een wezenlijk verschil en het is merkwaardig dat uw echtgenote niet zou weten welke functie u precies had. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw politieke activiteiten. De brief van de “BNP” kan deze appreciatie niet wijzigen aangezien documenten moeten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in dit geval niet zo was (zie document 4, groene map). Bovendien betreft het slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde zeer gering is. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw politieke activiteiten, ondermijnt dit reeds uw bewering dat u omwille van uw politiek engagement zou zijn aangeklaagd (zie gehoorverslag CGVS p.9).”*

Voorts werpen zij op dat verzoekers geen aanvraag indienden in het Verenigd Koninkrijk omdat zij advies inwonnen bij hun raadsman in het Verenigd Koninkrijk dewelke adviseerde om in een ander land asiel aan te vragen, temeer daar verzoeker was afgereisd met een studentenvisum. Verzoekers kunnen niet verweten worden dat zij op de hoogte dienen te zijn van de Kwalificatierichtlijn en het feit dat het Verenigd Koninkrijk hieraan gebonden is. Er bestaat in hoofde van verzoekers geen verplichting tot het aanvragen van asiel in het eerste land waar hij na afreis terechtkomt of langdurig legaal verblijf zou hebben.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen voornamelijk hun asielmotieven herhalen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van

de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer.

Wat de afwezigheid van een verplichting tot indienen van aan asielaanvraag in het eerste land van verblijf betreft, is de Raad van oordeel dat *in casu* redelijkerwijze verwacht kon worden van verzoekers dat zij zo snel mogelijk een asielaanvraag indienden, gelet op het langdurige verblijf in het Verenigd Koninkrijk. Deze vaststelling is een indicatie dat verzoekers internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet: *“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;”

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

De Raad stelt vast dat artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet opgeheven werd bij wet van 8 mei 2013 (BS 22 augustus 2013) met ingang van 1 september 2013. Bij deze wet werd echter een artikel 48/6 d) ingevoegd in de vreemdelingenwet dat met betrekking tot de voorwaarden voor de toepassing van het voordeel van de twijfel een identieke bepaling bevat als het hogervermelde artikel 57/7ter d) van de vreemdelingenwet.

Artikel 8, 1 van Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus bepaalt echter ook dat asielverzoeken niet mogen worden afgewezen louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn ingediend. Artikel 48/6 van de vreemdelingenwet dient richtlijnconform geïnterpreteerd te worden en een laattijdige asielaanvraag zonder goede redenen is een van de elementen die de aannemelijkheid van een asielrelaas ondermijnen.

Wat de neergelegde documenten betreft stellen de verzoekende partijen dat uit het feit dat verzoekers enkel fotokopies neerlegden en geen originele stukken, geenszins mag worden afgeleid dat zij van alle aannemelijkheid ontdaan zijn. De commissaris-generaal zou niet motiveren waarom er geen aannemelijkheid aan deze stukken kan worden gehecht. Bepaalde documenten kunnen volgens de verzoekende partijen gemakkelijk op basis van de beschikbare opvraagbare informatie naar hun inhoudswaarde worden afgetoetst.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Om de bewijswaarde van een stuk te ontkennen dient dit documenten niet van valsheid beticht en beoordeeld te worden conform artikel 23 van het rechtsplegingsbesluit van de Raad.

Bovendien hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Deze documenten hebben geen bewijswaarde.

Waar de verzoekende partijen aangeven dat deze stukken moesten afgetoetst worden op basis van opvraagbare informatie, wijst de Raad er volledigheidshalve op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van de verzoekende partij niet aannemelijk is, is dit *in casu* niet het geval.

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partijen stellen dat wat de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreft zij zich gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / II en RvV X / II worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS